

JANUAR 1983

O DISKUSJON OM PARTIMEDLEMSKAP

O VEDLEGG:

PROTOKOLLUTSKRIFT FRA
DISTRIKTSMØTET-82

O DEBATT:

o OM NTA-DEMONSTRASJONEN 16/11

o OM DISTRIKTSMØTET/BERETNINGA

INNHold

Diskusjon om partimedlemskap	2.
Kryss av i almanakken: Tirsdag 1.mars	3.
Kurs i bypolitikk	3.
Harde fakta om spredninga av RV heftet Oslo 1983	4.
Klassekampen lager kabel-Tv	5.
Svar til Rafael: Rett å støtte Nei til atomvåpens demonstrasjon 16.november	6.
Oslo AKP - tenåring som har vaska seg?	8.
Rett høyre fra DS?	9.
Opp fra bønn - erfaringer med KK-salg	10.
Partiavdelingene og de store diskusjonene	11.
Til foreldre med unger i grunnskolen	13.
Svar på artikkelen »økonomisme eller moderne revisjonisme» FFP des.82	14.

Frist for FFP-februar er tirsdag 8.februar

DISKUSJON OM PARTIMEDLEMSKAP

1. I samsvar med vedtak fatta på Distriktsmøtet, pålegger DS alle lag et obligatorisk partilagsmøte der hvert enkelt partimedlem må konkludere sitt medlemskap i partiet.

2. Partilagsmøtet holdes i løpet av februar. Alle lagsstyrer skal rapportere til DS om utfallet av denne diskusjonen. Frist før påske.

3. Formålet med denne diskusjonen er å få slutt på tilstanden i Oslo-partiet med papirmedlemskap. Kriteriene for partimedlemskap er slått fast i vedtektenes §1: »enhver arbeider, ethvert arbeidende menneske og enhver annen revolusjonær i Norge som godtar AKP(m-l)s program og vedtekter, arbeider aktivt i en grunnorganisasjon, utfører AKP(m-l)s beslutninger, underordner seg partidisiplinen og betaler medlemskontingenten, kan bli medlem av AKP(m-l). Medlem bør helst ha fylt 18 år.»

4. DS vil understreke at formålet med denne diskusjonen er å overbevise så mange som mulig at de fortsatt bør være med i partiet og at kriteriene for medlemskap ligger i om en godtar §1 eller ikke. Formålet med denne diskusjonen er ikke å tvinge kamerater som står for divergerende oppfatninger ut av partiet. Det må gjøres klinkende klart at i et parti som vårt er det både riktig og naturlig at det eksisterer forskjellige oppfatninger i mange spørsmål.

5. Folk som etter diskusjon ikke er villig til å oppgi passiviteten sin, skal oppfordres til å gå ut av partiet.(Jfr.

vedtektenes § 4: »Partimedlemmer som blir politisk sløve og passive og ikke lenger viser interesse for å arbeide i AKP(m-l) til tross for at partiet har forsøkt å hjelpe dem til det, bør overtales til å gå ut av partiet og eventuelt fortsette å støtte partiet som sympatisører».) Folk som etter diskusjon sier at de ikke vil være med i partiet lenger eller ikke er villig til å ordne kontingenten sin, skal laget vedta å stryke som medlem. (Jfr. vedtektenes § 4: »Medlemmer skal reknes som utmeldt dersom de erklærer at de ikke lenger vil være medlem eller ikke betaler kontingent på tross av oppfordring.»)

6. Er partilagsmedlemmer forhindra fra å stille på lagsmøter, eller ikke møter av andre grunner, må lagsstyret sørge for at denne diskusjonen tas separat med slike medlemmer.

7. Kamerater som i denne diskusjonen følger seg urettferdig behandla, eller har andre ting å klage på, må snarest mulig rapportere dette inn for DS.

8. For å forberede denne partidiskusjonen lages det formannskonferanser i hele Oslo-partiet.

FRA DS

KRYSS AV I ALMANAKKEN: TIRSDAG 1.MARS

Tirsdag 1.mars kl.19.00 blir det arrangert åpent møte om »Valgkampen og kampen for sosialismen». (Møtested og nærmere kunngjøring i KK seinere).

Hvilken plass skal agitasjonen for sosialismen ha i den kommende valgkampen? Hvordan skal vi forene agitasjon for sosialismen med konkrete dagskrav? Har »Høyrebølga» snudd, slik at det er mulig å overbevise mange nye folk om at det er det kapitalistiske systemet det er noe galt med? Hvilken plass har støtte til den tredje verdens kamp i en valgkamp i imperialismens »aller beste» samfunn? Dette er bare noen av problemstillingene.

Det blir lagt opp til en gruppediskusjon. Referatene fra gruppene vil bli brukt i det videre arbeidet med Oslo-program m.v. for valgkampen.

Altså: Kryss av datoen (midt mellom partijubileet og 8.mars) følg med i KK etter nærmere kunngjøring og be med deg partiløse på møtet.

(Vi er sikker på at dette møtet vil være nyttig ballast å ha med framfor den frivillige diskusjonen om innrettinga på valgkampen før påske og det obligatoriske lagsmøtet om valgkampopplegget i april).

Knut, DS-medlem.

KURS I BYPOLITIKK

NÅ SKAL ETTERNØLERNE TIL PERS.

Sted: Gjøsteensalen i Samfunnshuset (samme bygning som Sentrum Kino).

Klokkeslett: Alle møter begynner kl. 19.00

Datoer: Mandag 21.februar, mandag 28.februar og mandag 7. mars.

For hvem og av hvem: Kunngjøres som et åpent kurs arrangert av Oslo AKP. Dvs at vi jobber aktivt for å få med partiløse som støtter RV.

Forhåndpåmelding: Nei.

Forberedelser: Heftet »Oslo 1983 - harde fakta om Høyres hovedstad» skal studeres til kurset.

Pris: Kursavgift ca. kr. 25.

Temaer:

1.kveld omfatter klasseanalyse av Oslo,

kommunens klasse karakter og utviklinga av kommuneøkonomien.

2.kveld Nedskjæringspolitikken og de politiske partienes linjer i forhold til den.

3.kveld Konkrete saker som må stå sentralt i valgkampen.

Hvem trenger dette kurset?

Dette kurset er en forbedra utgave av det bypolitikk-kurset som ble arrangert i oktober-82. Vi mener at alle som arbeider/opptrer offentlig for partiet stiller med handicap hvis de ikke får med seg dette kurset. Videre skulle vi tro at de avdelingene som sørger for å være representert, vil ha et fortrinn framfor resten av partiet når vi skal begynne å

drive valgkamp om ikke så altfor mange måneder. Derfor, ta opp saka i avdelinga og sikre at en eller flere stiller opp.

Trengs store kunnskaper?

Svaret på dette er nei. (ellers kunne vi ikke arrangert dette kurset.) De to første møtene er hovedsakelig forelesninger. På det siste håper vi det blir mer diskusjon.

Bypolitisk utvalg.

HARDE FAKTA

OM SPREDNING AV RV-HEFTET OSLO 1983

I den vedtatte beretninga fra DS står det i avsnittet om bypoli tikk: »Partiets bypolitikk må bygge på studier av de økonomiske og klassemessige forholda i byen. Det har vært en svakhet ved partiets arbeid at vi har for dårlig forståelse av de motsetninger som preger det norske samfunnet og driver den politiske utviklinga framover.»

Det kan stå mange motsigelser i partiet, men akkurat dette er det få eller ingen som går mot. Altså, vi må tilegne oss mer kunnskap om de konkrete forholda og utvikle politikken vår i samsvar med det Videre står det i beretninga: »Mye av resultatet av BPU's (Bypolitisk utvalg) arbeid med politisk analyse, er å finne i heftet »Oslo 1983 - Harde fakta om Höyres hovedstad». Dette heftet skiller seg fra det heftet som ble laga året før (Oslo 1982) ved at det tar utgangspunkt i klasseforholda i byen. Det går et skarpt skille mellom det å utforme politikken ut fra ei vurdering av klasseforholda, og det å bare stille krav om at det skal gjøres enda mer for ulike »vanskeligstilte grupper» i byen.

Heftet har blitt bemerkta langt utover partiets grenser. Dagbladet anmeldte det på Bysida under overskriften »Det minste partielt informerer best» og fastslo at sjøl om de (naturlig nok) var uenige i en del av analysene, måtte vedgå at ingen andre partier hadde samla mer konkret informasjon om byen i ei form som var lesbar for folk flest. Heftet er også blitt

kommentert i Østlandssendinga og Aftenposten. Mer uformelle reaksjoner fra diverse kommunepamper klargjør at de setter sin lit til at dette heftet ikke skal bli spredt for vidt. Innholdet er for ubehagelig for dem til det.

Om i januar 1983, ser det dessverre ut som om kommunepampene og partiets grunnorganisasjoner jobber på lag. Heftet er trykt i 1500 eks., og vel halve opplaget er gått ut. Men av de ca 800 som er gått ut, er det aller meste gått til enkeltpersoner som har gjort en viktig jobb for å spre heftet i sitt omland. Konkrete avdelingsinitiativer (fra styrer eller avdelingsmøter) kan telles på ei hand.

Ut fra en oversikt over de som har henta heftet på RV-kontoret, kan vi fastslå: Heftet har fått en brukbar spredning innen kommuneansatte, deler av helse- og sosial, og deler av lærer/førskolelærer-sektoren. Det har fått en viss spredning blant medlemmer i indre by (og noen sympatisører?). Det er så å si ikke spredt: Blant jern & met arbeidere, bygningsarbeidere og transportarbeidere (enstaka unntak kan finnes), og blant medlemmer og sympatisører i ytre by. (Bl.a. alle drabantbyene.) Det er heller ikke spredt blant ungdommen.

Kamerater! Dette er ei utfordring. Ønsker dere at det første heftet som tar utgangspunkt i klasseforholda i Oslo og som har samla mer fakta om byen ut fra

dette grunnlaget enn partiet noen gang før har gjort skal ligge og råtne på RV-kontoret i Bernt Ankers gate?

Ønsker dere at det korrekte kravet fra grunnorganisasjonene om mer konkret politisk analyse fra partiet skal bli tatt alvorlig, eller tar dere egentlig ikke kravet alvorlig sjøl?

Til fagliglaga i industri og transport:

Har klasseforholda i Oslo ingen betydning for kampen på arbeidsplassene deres og kampen for arbeidsplassene?

Spørsmålet er stilt, utfordringa er gitt. Jeg trur ikke at disse spørsmåla behøver å få negative svar. Det er opp til dere å vise at jeg ikke tar feil.

Kamerat i BPU.

SLIK KJØPER DU "HARDE FAKTA..."

Håndboka er på 90 sider og koster kr. 30. Kan kjøpes kontant i Tronsmos bokhandel og på partikontoret i Bernt Ankersgt. 6 b.

På partikontoret kan du også få kjøpt hefter til videresalg *uten å betale kontant*. Du får tilsendt regning som skal betales på postkontoret innen tre uker.

KLASSEKAMPEN LAGER KABEL-TV. HAR DU GODE RÅD?

Også i første halvår 1983 skal Klassekampen lage lokal-TV-programmer på Jancos kabel-nett i østlige deler av Oslo. Seerundersøkelser viser at opptil 50.000 mennesker ser disse programmene. KK skal lage 4-5 programmer av 15-20 minutters varighet i løpet av vinteren og våren. Første program torsdag 3.februar. og så fortsetter det hver fjerde uke.

Disse programmene kan brukes til å avsløre kapitali smens elendighet på en grundig og virkningsfull måte. Det er tanken å lage et litt større innslag hver gang på ett tema, og så ha med en del

småstoff. Her er det mange partikamerater og sympatisører som kan hjelpe til.

Hvilke temaer er viktigst å ta opp: Boligdyrtida, byfornyelsen, korrupsjon i kommunen, overklassens liv og levnet, henge ut spesielle gårdeiere, arbeidsløsheta, situasjonen for unger i Osloskolene....

Hvis du kjenner til saker som du mener kan være aktuelle, så si i fra , raskt. Du kan skrive til KKS redaksjon eller ta kontakt over telefon.(I begge tilfelle, si fra at du skal ha tak i den/de som stiller med lokal-TV-programmene i Oslo, og ikke den vanlige avis redaksjonen.)

DEBATT

SVAR TIL RAFAEL:

RETT Å STØTTE NEI TIL ATOMVÅPENS DEMONSTRASJON 16.NOVEMBER

Demonstrasjonen den 16/11 ble arrangert i forbindelse med Stortingets behandling av bevilgninger til forberedende anleggsarbeid for NATO Cruise og Pershing II-raketter. Demonstrasjonen hadde disse parolene:

- 1.Ingen bevilgning til atomrakettanlegg
- 2.Ingen nye atomraketter i Europa
- 3.Nei til Cruise og Pershing II
- 4.Nei til SS 20
- 5.Stortinget må følge folkets vilje.

Det forrige DSAU støtta demonstrasjonen. De fire første parolene samsvarer med krav partiet på forhånd hadde stilt, og den siste var det ikke vanskelig å støtte. Vi vurderte ikke talerne (Odd Bach, Ragnhild Haarstad og Kari BØlstad) som grunn til ikke å støtte demonstrasjonen.

Rafaël mener tydeligvis at det var rein og skjær opportuniste å støtte demonstrasjonen på dette grunnlaget. Sitat: »Snarere enn å leite med lys og lykker etter halmstrå å klynge seg til (parolegrunnlag) for å bli akseptert i det »gode« selskap, må partiet intensivere aktiviteten med spredning av vår egen propaganda».

For å ta det siste først. Vi er enige i at partiet må intensivere aktiviteten med spredning av vår egen propaganda. Men det faktum at vår propaganda om vår forsvars- og fredspolitikk må intensiveres har ingenting med spørsmålet om vi skal støtte en konkret demonstrasjon å gjøre. Mangel på propaganda kan bare rettes

opp ved å drive mer propaganda. Vi mener da også at i forbindelse med denne demonstrasjonen var det et riktig forhold mellom de kreftene vi brukte på mobilisering til demonstrasjonen og på egen propaganda. Vi ga ut en løpeseddel i 8.000 eksemplarer som ga partiets vurdering av de sakene demonstrasjonen tok opp. Etter vår mening en svært bra løpeseddel. (Se faksimile.)

Så til parolegrunnlaget. Nei til atomvåpens politiske grunnlag er et parolegrunnlag. Vi støtter ikke dette grunnlaget og støtter ikke organisasjonen. Parolene samsvarer med Sovjets linje for atomvåpenmotstand. Organisasjonen tjener i hovedsak Sovjets interesser. Dette er helt uavhengig av hva medlemmer og aktivister subjektivt måtte mene om Sovjet. Hovedkritikken av Nei Til Atomvåpen er at organisasjonen har ei feilaktig prosovjetsk linje for atomvåpenmotstanden. Dette kommer først og fremst til uttrykk i konsentrasjonen om å samle støtte til kravet om Norden som atomvåpenfri sone, og motstanden mot å stille paroler mot Sovjet. I alle NTAs demonstrasjoner, kampanjer og aksjoner i Oslo fra til 16/11 demonstrasjonen har soneparola vært den dominerende parolen. I noen tilfeller har det vært paroler om Sovjets atomvåpen, men disse har stort sett samsvart med Sovjets siste diplomatiske utspill.

Rafaël mener tydeligvis at parolen Nei til SS-20 er med i 16/11-demonstrasjonen var et sukkertøy for å lokke AKP-ere til

demonstrasjonen. Jeg tror ganske bestemt at denne forklaringa er svært forenkla, overflatisk og feilaktig. Jeg mener at parolegrunnlaget 16/11 skyldes faktiske virkelige motsigelser i NTA.

NTA er en bevegelse som har støtte fra NKP fra NATO-tilhengere, fra passifister m.m. Sjølsagt kryr det av motsigelser. Etter mi mening er den viktigste motsigelsen forholdet mellom de som legger seg flate for NKP og andre klare Sovjetvenner av hensyn til enheten i bevegelsen, og alle de som er misfornøyde med unnfallenheten og manglende kritikk av Sovjet.

Hadde ikke den siste gruppa betydd noen ting, ville 16/11- demonstrasjonen sett ganske annerledes ut. Hvorfor var ikke sone-parola med i denne demonstrasjonen? Hvorfor hadde denne demonstrasjonen parole mot SS-20, der SS-20 blir sidestilt med Pershing og Cruise. Rafael mener Nei til SS-20 er ei pliktparole som ikke betyr stort. Det er imidlertid første gang NTA har med denne parola. I demonstrasjonen i oktober-81 hadde de parolen: Vi krever at Sovjet stanser SS-20 programmet. Siden har organisasjonen vedtatt parolen: Nedbygg SS-20 uten at dette kravet har vært med i noen demonstrasjon. Vedtaket om å kreve nedbygging av SS-20 kom omtrent samtidig med et Sovjetisk utspill om å vurdere en delvis nedbygging av SS-20-raketten på bestemte vilkår.

Etter mi mening er den eneste parolen som ville være bedre enn et enkelt Nei til SS-20 vår egen parole. Og det var bra at denne parolen ikke ble konkretisert slik at den passa inn i Sovjets siste diplomatiske utspill.

Rafael sier seg enig i at vi skal jobbe innfor Nei til atomvåpen. Men jeg tror vi

må være uenig i hva som skal være målet for denne jobbinga. Du sier: »Målsettinga må være å gjøre organisasjonen til et redskap i kampen for å utsette/forberede krigen. Vi må kjøre fram og propagandere organisasjonsdemokrati, riktige arbeidsområder og paroler, samt motarbeide krigsfremmende og passifistisk arbeid».

Etter mi mening blander du sammen to ting. Ei målsetting for all frontjobbing er å vinne oppslutning om partiets strategiske linjer. Dette oppnår vi gjennom politiske diskusjoner med aktivistene i organisasjonen og ved å spre partiets propaganda og agitasjon. Det betyr ikke nødvendigvis at vi skal jobbe for at organisasjonen skal vedta mest mulig av det vi mener er strategisk viktig for utsettelse av krigen eller forberedelse på krig.

Målsettinga for jobbinga i NTA må først og fremst være å avsløre Sovjet, NKP og klare sovjetvenner, og den utbredte unnfallenheten for disse. En slik målsetting må bety å utvikle en allianse med alt fra Natovenner til passifister som er villige til å kreve en klar brodd mot Sovjets atomopprustning og krigsforberedelser.

Ved å sidestille eller overordne kampen mot passifistene i forhold til kampen mot sovjetvennen i NTA vil vi ganske sikkert gi et håndslag til den moderne revisjonismen.

Truls B:

Oslo AKP (m-l), Oslo Rød Ungdom og NKS i Oslo:

Nei til Cruise og Pershing II Styrk det konvensjonelle invasjonsforsvaret i Vest-Europa

Sovjet har rusta opp sin konvensjonelle styrke og har i dag en klar overlegenhet i Europa. De utplasserte SS-20-raketene gjør også Sovjet overlegen i en atomkrig begrensa til Europa.

Sovjet fører i dag krig i flere verdenadeler. Folkene i Øst-Europa blir holdt nede med militær makt eller trusler om militære inngrep. Sovjet krenker nøytrale land som Sverige med atom-ubåter helt opp i fjæresteinene. Sovjet er forlenget forandret til ei aggressiv imperialistisk supermakt som bl.a. truer Vest-Europa militært.

NATO's svar på Sovjets militære trussel og overlegenhet er planen om utplassering av nye mellomdistanseraketter i Vest-Europa. Det finnes ingen tilsvarende planer om å styrke det konvensjonelle forsvaret av Europa.

NATO er ikke i stand til å møte et konvensjonelt sovjetisk angrep bare med Vest-Europas konvensjonelle styrker i dag. Dette øker risikoen for at NATO, ultra konvensjonell svakhet, kommer til å ta i bruk atomvåpen.

Vi avviser NATO's planer som fellaktige. Det som trengs er en styrking av Vest-Europas konvensjonelle invasjonssvar. Dette er et krav som vi mener må stilles opp som alternativ til nye atomvåpen. En styrking av det konvensjonelle forsvaret i Vest-Europa vil heve terskelen for atomkrig i Europa. NATO's nye atomraketter vil øke muligheten for atomkrig i Europa.

Vi mener det må stilles krav om gjør muligheten for bruk av atomvåpen mindre, det er ikke tilstrekkelig å stille krav om nedrustning og protestere mot opprustning.

Vi mener derfor at disse to kravene er de viktigste for kampen mot bruk av atomvåpen nå:

* Krav til Sovjet: Fjern og ødelegg SS-20-raketene.

* Krav til NATO: Nei til Cruise og Pershing II, styrk det konvensjonelle invasjonssvaret i Vest-Europa.

Vi støtter grunnlaget for demonstrasjonen arrangert av Nei til atomvåpen den 16. november.

Nei til atomvåpen tar ikke stilling til spørsmål om konvensjonelt forsvar, og har dermed ikke noe alternativ til NATO's svar på trusselen fra Sovjet. Vi mener det nå er nødvendig for atomvåpenmotstandere å debattere og ta stilling til hva slags forsvar som trengs for å møte trusselen fra Sovjet. De som ivrer for utplassering av nye NATO-raketter vil være tjent med at atomvåpenmotstanderne ikke kan stille opp et troverdig alternativ til trusselen fra Sovjet.

Gå i Nei til atomvåpens demonstrasjon

TIRSDAG 16. NOVEMBER Frammøte på YOUNGSTORGET KL. 18.00

OSLO AKP – TENÅRING SOM HAR VASKA SEG?

Over to år er gått siden distriktsmøtet 1980 oppsummerte at høyre-opportunismen var hovedfaren i Oslo partiet. Hva har så skjedd siden da? Mye og lite.

Beretninga foreligger. Den er blitt adskillig skarpere etter at utkastet fikk mye kritikk. Bra!

Men så uttaler distriktsmøtet 1982, Oslos høyeste organ, at denne beretninga er for ensidig negativ. Oppsummeringa av at den moderne revisjonismen er en økende trussel, blir avvist. (Se s.3 og 16)

Her tar distriktsmøtet ett skritt tilbake. En bagatell? Nei, faretruende. *De gir etter for høyre-opportunismen. Uenig?*

Les... om mangel på ledelse av studiearbeidet (s.49 og 51), om sikkerhetspolitisk forfall, om demping av

kampen mellom linjer og standpunkter(s.13), om avproletarisering (s.3 og 20), om KK - et avslørende kapittel om vårt viktigste propaganda og agitasjonsredskap, som nærmest har ligget urørt i verktøykassa. Se spesielt nest nederst s. 37.

Mente delegatene at disse enkeltsakene er for negativt beskrevet, og at virkeligheten er mer hyggelig, alt under ett?

Hva slags politisk linje er det snakk om? Hva slags feil?

Økonomisme er en snever oppfatning av marxistisk teori, og av oppgavene og rolla til kommunistene.

Javel. Etter oppskriften passer de fleste viktigste feila til begrepet økonomisme.

F.eks. er mangel på perspektiv og dårlig sikkerhets arbeid typisk for denne innsnevra («inntørka») marxismen.

Det er altså rett å kalle det økonomisme. Men gærnt å bare si det. Det blir altfor snilt.

Sjøl om forholda kunne vært verre enn de er,- vi kan ikke la dette skure og gå hvis vi skal fortsette som proletarisk og revolusjonær organisasjon.

Marxismen kjennetegnes ved sin klassekarakter. Den er skapt for proletariatet. Den moderne revisjonismen er skapt for borgerskapet, men i samme språkdrakt.

Det forrige DS har rett i at denne »forkledd marxisten» betyr en økende trussel. Han truer oss snart på livet. Ja, på litt sikt.

-Se på den tafatte holdninga til avproletariseringa. Kjemper vi for et bedre samfunn, eller for en bedre plass i samfunnet? -Se på neglisjeringa av politisk kamp i partiet. Mao skrev at partiledelsen må føre målbevisst og samordna kamp mot uriktige ideer. At

folk må oppmuntres til å gi uttrykk for meningene sine. - Se på de store økonomistiske feila på disse sentrale områdene, det ligner reine reformismen!

Eks-DS tok for lite alvorlig på de påleggene Eks-distriktsmøtet ga dem. Derfor er det faktisk en konsesjon til høyre-opportunismen at det siste Distriktsmøtet nedtoner alvoret i sjølkritikken. *Derimot gjør møtet rett i å glede seg over at så mye kritikk nå kommer fra venstre - nedenfra oslo organisasjonen.*

Det er da livskraft i denne tenåringen. Og takk for det.

»Partikamper gir et parti styrke og gjør det levende, og det største beviset på at et parti er svakt, er at det flyter ut og mangler klare skillelinjer. Et parti blir sterkere ved å rense seg sjøl....»

Men det må kraftigere lut i såpa - skal en kunne vaske seg med den! Og ikke mer vann, som Distriktsmøtet bidro med, i sin uttalelse.

Lars O

(Formann i Kjemisk Partilag)

RETT HØYRE FRA DS?

»...har i perioden neglisjert det faglige arbeidet.» Punktum. Hvem har telling på hvor mange ganger de har sett denne oppsummeringa fra forskjellige organ? Og tenkt at poenget med denne typen »oppsummeringer» er at det er klart at det ikke blir noen bedring å vente i neste periode heller?

DS har lagt fram en vurdering av perioden for delegatkonferansene som har utviklet denne metoden til et høyere nivå. Her heter det at vi er utsatt for »sosialdemokratisk/reformistisk påvirkning», at vi er plaga av et avvik med samme velklingende navn og at hovedfaren på alle nivå er høyre. Alt dette uten så mye som en eneste

konkretisering, uten ett eksempell! Javel. Den konkrete medisinen for å kurere sjukdommen kan ikke bli noe annet enn »fy,fy, ta deg sammen!» Det kunne være artig å spørre DS om de har glemt at det er noe som heter den moderne revisjonismen? Kunne vi ikke fått den slengt etter oss også?

Skal vi komme videre med det faglige arbeidet er det helt nødvendig å dra fram de motsigelsene som finnes på dette området. For de finnes. Har demonstrasjonsforslag noe for seg? Er det et prinsipp å foreslå støtte til en streik du veit du er aleine om å bry deg om? Betyr det noe å være flink? Består undertrykkinga i at vi må arbeide eller i at

vi får for dårlig betalt? Partiet praktiserer i dag to linjer på dette, uten at noen føler ansvaret for å rydde opp. Kanskje DS'

faglige ansvarlig kunne se på dette heller enn å bare slenge dritt?

Einar F.

"OPP FRA BÅNN" – ERFARINGER MED KK-SALG

På et møte i desember mellom journalist J fra KK og folk fra industrilag i Oslo, ble jeg oppfordra til å bringe videre en del erfaringer med KK-arbeidet fra min arbeidsplass.

Det skal altså handle om å få KK-arbeidet på en større industri opp fra det absolutte null-nivå.

ALLER FØRST: MOTIVASJON

Hvorfor drive KK-arbeid? I bunn og grunn er motivasjonen politisk. Men hva med argumenter som: »Avisa trenger penger» »Avisa går dukken hvis vi ikke får flere abonnenter »- og da følger partiet med i dragsuget...?» Sant nok, men det kan ikke være den virkelige motivasjonen. Ikke når du skal ut blant arbeidskamerater, for hvem avisa kanskje er noe nytt, fremmed.

Kort fortalt er min motivasjon at jeg ønsker å dele med mine arbeidskamerater ideer og tanker og nyheter, - ja dele med dem min egen interesse for alt som rører seg på denne planeten.

Politisk interesse er ofte smittsomt. Hvis den er ekte fra din side. Og hvis du kan lytte og oppfatte interesse hos andre.

Så om metoder. Begynn på bønn: Noen liker ikke KK fordi de ikke har lest noe i den. Og de kjøper den ikke fordi de ikke liker den. Osv. Hvordan bryte denne sirkelen? Mitt forslag: Gi dem noe av KK!

1. Ta avisa med på jobben!

2. Snakk om noe du har lest der!

3. Vis folk noe du har lest der!

4. Klipp ut noe du har lest der!

5. Lån folk (noen ganger) avisa!

6. Del ut KK-flak... Hva er et KK-flak?

Fra KK har jeg valgt ut artikler med gode agitatoriske poeng, klippet ut, satt sammen på et ark i A4 format, og kopiert.

»KLIPP FRA KLASSEKAMPEN» heter produktet, lagets navn og oppfor dring til å bli abonnent, er med i tillegg til de daterte artiklene.

Dette vekker oppsikt. Temaet på løpeseddelen blir dagens tema blant arbeidskameratene. Og ikke-lesere blir kjent med avisa.

F.eks. fikk oppslaget om Jern & Mets NEI TIL SOLIDARITET en nærmest hypnotiserende virkning på mang en trofast Arbeiderblad-leser. (Her kom nyheten 3 dager etterpå). Og da Tor Halvorsen fiksa seg 31.000 i lønns glidning et år, lagde vi et KK-flak om dette som få har kommet over....

Denne markedsføringa av aivisamå holdes i gang til vi passerer VG . Men Sigurd & Co. har jo tross alt krav på mat og trygg arbeidsplass, så hva med salget.....

Jeg har kommet i gang med salg ved å spørre folk på tomannshånd. Jeg spør gjerne en tanke offensivt i forhold til vedkommendes interesse. F.eks.:

-Vil du abonnere her på jobben?

-Nei, men kjøpe den av og til...

-Ok. Hva med hver torsdag? Dermed er et fast salg avtalt. Er salg forbudt, så la

betalinga og leveringa foregå på ulike tidspunkter, i samråd med kjøperen.

Men glem ikke mannen/dama! Samtaler må til. Nå kan det være inte ressannt å sammenligne andre aviser med KK, dagens dekning av det eller det, f.eks.

KKs innhold, innretning og form er forresten noe partiet bør diskutere oftere. Erfaringer med distribusjon, verving, fornying, osv. er også aktuelt. Har du noe på hjertet, så skriv!

Ha i alle fall KK på hjernen!

Lars O

(formann i kjemisk partilag)

P.S. Har en baktanke med artikkelen. Det er ganske dyrt å produsere KK-flak. Med et større marked kan det bli billigere. Er noen interessert i et samarbeid? Kontakt Sr 22 4' ller internt.

KLASSEKAMPEN

BLI ABONNENT

Hjelpeabonnement	kr. 750
Ordreabonnement	kr. 275
Sammenhengabonnement	kr. 100
Sammenhengabonnement	kr. 75

Ledingsnummer: 1. Nr. 190 15. Nr. 88

Publiseringsorgan: Sosialistisk Arbeidsforbund
Post 4100, Oslo 4

NAR JERN OG METALL BEVILGER:

Støtter Sovjet - ikke Solidaritet

KLASSEKAMPEN

Et skammelig vedtak

Lesing 16. oktober 1982

PARTIAVDELINGENE OG DE STORE DISKUSJONENE

Partiavdelingene må spille en større rolle i diskusjonene om sosialismen og partiets prinsipp-program. I sosialismediskusjonen i dag står avdelingene på sidelinja, og det finnes ikke noe sentralt opplegg som sikrer at de motsigelsene som reises, blir drøftet på bredt grunnlag. Prinsippprogramdiskusjonen må startes ved at avdelingene mobiliseres til å skrive endringsforslag der dagens program kommer til kort, og ikke ved at en programkomite setter seg ned for å lage en ny »Financial Times».

Dette er synspunkter som kom fram på et avdelingsmøte nylig, og som jeg ble bedt om å redigere og begrunne for FFP.

DISKUSJONSDEMOKRATI

Dette er et tema vi har reist overfor partiledelsen tidligere, uten å få svar. For to år siden leverte to av våre medlemmer et innlegg om hva vi mener med partidemokrati og hvorfor vi mener det er viktig. Innlegget ble ikke trykt. Vi har ikke fått det i retur, og vi har ikke fått noen begrunnelse for hvorfor det ble refusert.

Vi har lenge hatt inntrykk av at partiledelsen tenderer til å se på demokrati som en belastning, og ikke som en ressurs. (Vi snakker om *praksis*.) Poenget er at om partiet skal få et skikkelig kollektivt syn på sosialismen (eller på et nytt prinsippprogram), så må

dette gjennomdrøftes på avdelingene. Det er ikke bare slik at avdelingene skal ta stilling til motsigelser, de skal også reise

motsigelser. De skal ikke bare drøfte de motsigelsene de selv kommer over, de skal også ta stilling til motsigelser som reises *andre* steder. Ellers kan man ikke snakke om avdelingene som partiets grunnorganisasjoner, og man må gå ut fra at partiledelsen opererer med en annen partimodell enn den leninistiske.

Et annet poeng er at diskusjonen i avdelingene må *styres*. Det må finnes et sentralt organ som følger med i debatten, legger opp en plan for hvordan den skal føres videre, endrer denne planen etter behov, og sørger for at det blir tatt stilling til de motsigelsene som reises. Dette kan realiseres på flere måter, blant annet ved å la medlemsbladene trykke jevnlig oppsummeringer av den pågående debatten, ikke bare fra avdelingene, men også fra alle perifere diskusjonsfora. Blir det reist en viktig og interessant ide et eller annet sted er det sentralens ansvar å sørge for at den blir tatt opp bredt.

SOSIALISMEDISKUSJONEN I DAG

I dag er sosialismediskusjonen preget av en forbausende frodighet i fora som Klassekampens debattspalte, Røde Fane, Dokkaseminarer osv. Men grunnorganisasjonene får ikke være med. I stedet avspises de med problemstillinger som ser ut som de er blitt lirt ut av en sentral trøtt kader i seine nattetimer for mange måneder siden. Vi er ikke mot at diskusjonen florerer andre steder enn i avdelingene. Tvert i mot, dette kan berike avdelingenes diskusjoner. *Det vi er i mot er at avdelingene ikke blir behandlet som de grunnorganisasjonene de er, og at det ikke finnes et sentralt opplegg for en planmessig diskusjon og drøfting og reising av motsigelser tvers gjennom hele*

partiet.

Dessuten synes vi at mye av frodigheten går til spille ved at sentrale kamerater ikke markerer seg i forhold til problemstillinger som reises av andre enn dem sjøl. De går ikke på Dokka-seminarer uten som innledere. De kommenterer ikke uvørne ideer i KK eller Røde Fane. De føler seg ikke utfordret av nytenkning på grunnplanet. Et unntak er Tron Ør som sjøl tenker nytt. Men hva mener for eksempel Størmer, Aln, Eide, Sævi, etc om hans syn på flerpartisystem under sosialismen?

PRINSIPPROGRAMDISKUSJONEN

Sist startet programdiskusjonen ved noen lengre artikler om program kritikk. Deretter kom »Financial Times», en tettpakket karrikatur av denne borgerlige avisa, med nytt programutkast over seks spalter uten plass til notater og umulig å bla fram og tilbake i. Dessuten kom den på et så tidlig stadium i diskusjonen at et nytt utkast måtte lages for å føre diskusjonen videre.

Begynn gjerne den nye diskusjonen med noen lengre artikler om program kritikk allment, gjerne skrevet av både kjettere og rettroende (i forhold til sentralens synspunkter). Men start for all del ikke med en ny »Financial Times». La artiklene være et slags utgangspunkt for drøfting i avdelingene, og la avdelingene formulere korte utkast til endringer der de synes det gamle programmet er utilstrekkelig. Sørg for at forsømte områder blir oppdaget og tatt opp. Sørg for jevnlig oppsummeringer i medlemsbladene. La innlegg i medlemsbladene være korte, og ikke la dem ta opp for mange temaer av gangen. La eksterne fora som for eksempel Røde Fane eller Dokkaseminarer ta opp viktige temaer i debatten mens den pågår.

Dette krever en sentral instans som mottar og tar vare på innleggene, som redigerer programdebattsider i medlemsblader, og som kan kommentere debatten både eksternt og internt. Først når denne instansen er tilfreds med at tilstrekkelig mange områder har vært drøftet, bør den driste seg til å redigere et utkast til nytt prinsippprogram. Hvis det forberedende arbeidet har gått skikkelig for seg, behøver ikke dette utkastet

foreligge før la oss si 6 til 9 måneder før landsmøtet.

Rolf E

P.S. Egentlig burde dette innlegget vært forkortet til den ene parolen: Følg masselinja!

SKAU Vil svare på artikkelen i neste nummer av FFP.-Red.

TIL FORELDRE MED UNGER I GRUNNSKOLEN

BAKGRUNN

OSF ble dannet 16.11.82 etter initiativ fra foreldre ved de skolene som Oslo bystyre har vedtatt nedlagt. Inntil første generalforsamling er holdt arbeider interimstyret med forslag til vedtekter og arbeidsprogram samtidig som de arbeider med å få foreldrerådene ved skolene til å melde seg inn i OSF. I arbeidsprogrammet heter det blant annet:

OSF vil arbeide for:

- at foreningen blir godkjent som en fellesorganisasjon for alle foreldreråd av departementet og kommunen, og at dette blir nedfelt i forskriftene til Lov om grunnskolen.
- at foreningen får rett til å oppnevne 2 foreldrerepresentanter i skole styret.
- at staten skal dekke en større del av driftsutgiftene til Oslo skolene.
- at delingstallet reduseres til 25.
- at læres stilling i skolen styrkes.
- at det ikke blir skjært ned på bevilgninger i tilknytning til skolen.

Tanken er at OSF skal bli en fellesorganisasjon for foreldrerådene i byen. I praksis betyr det en

fellesorganisasjon for foreldrearbeidsutvalgene ved skolene.

OSF er avhengig av oppslutning fra flest mulig foreldreråd (i praksis FAU) ved skolene.

Dersom du er opptatt av at ditt foreldreråd slutter seg til OSF må du passe på at invitasjonen fra OSF blir satt opp på dagsorden og at noen argumenterer godt for innmelding.

BLI MED I FAU.

Det er alt for mange reaksjonære folk som sitter i FAUene ved skolene. De kan bli dypt rystet over lærebøker som inneholder norske ord på kjønns deler, men godtar uten å mukka at skoler blir nedlagt, at rammetimetallet blir redusert, at elevtallet i klassene går mot 30 osv.

Det er viktig at AKPere og andre progressive interesserer seg for sanne verv som å være foreldrekontakt for klassene. FAU består av foreldrekontaktene. Det er lett å få dette vervet. Det skjer på første foreldremøtet om høsten. Som regel er

det nok å vise litt interesse. Få med deg folk du kjenner som har unger i forskjellige klasser på foreldremøtene til høsten. Det er gjennom FAU du som foreldre vil ha størst mulighet til å arbeide mot myndighetenes skole politikk.

Det er sammensatt en fraksjon for arbeidet i OSF. Om du er interessert i dette arbeidet eller det er noe du lurer på kan du kontakte

Hans S

Oslo 9

AKP HAR EGEN FRAKSJON FOR OSF.

SVAR PÅ ARTIKKELEN

"ØKONOMISME ELLER MODERNE REVISJONISME" FFP DES.82

Lagsvedtaket starter opp med å sitere partiprogrammet, og trekker deretter uten mer om og men konklusjonen: »økonomisme fører til revisjonisme».

Meninga med dette er etter det jeg skjønner å imøtegå DS' (og distriktsmøtets) oppfatning av at det økonomistiske avviket er hovedproblemet i Oslo-partiet nå.

Med dette utgangspunktet kritiserer laget meg for å trekke et »skarpt skille» mellom økonomisme og revisjonisme». Dere skriver:

»Økonomisme fører til revisjonisme. Det blir derfor galt når DS-formannen i FFP november (s. 10) setter opp et skarpt skille mellom økonomisme og moderne revisjonisme. Økonomismen (teorilausheten, knefallet for spontaniteten osv.) legger partiet åpent for revisjonismen (jmf. »fredspolitikken» og påvirkninga fra revisjon.)»

Sjøl skrevi jeg dette:

»At økonomismen vår er hovedproblemet i Oslo-partiet nå, betyr ikke at det ikke fins andre problemer og andre former for avvik. I det faglige arbeidet fins det sosialdemokratisk innflytelse og avvik. Det fins moderne revisjonistisk innflytelse og avvik...Men

det virkelig store problemet nå er at mangelen på strategi, taktikk, plan og ledelse legger partiet åpent for revisjonisme, sosialdemokratisme og reformisme.»

At dette er å trekke et skarpt skille mellom økonomisme og moderne revisjonisme, syns jeg er ganske vanskelig å se. En annen sak jeg har tungt for å forstå, er dette: Når jeg skriver at økonomismen legger partiet åpent for revisjonisme, så er det å trekke et »skarpt skille», og på kollisjonskurs med prinsipp-programmet. Når dere etterpå sier nøyaktig det samme, så er det i samsvar med partiprogrammet???

Men bare for å ha sagt hva jeg mener om dette, så har jeg så langt oppfatta dette forholdet sånn. Økonomisme er ingen sjølstendig teoretisk retning. Tvert om er den kjennetegna av teorilaushet, eller likegladhet og hjelpeslaushet når det gjelder teori. Lenin kritiserte si tids økonomister for teoretisk eklektisme. Og han avviste økonomistenes parole om »frihet til kritikk» som et krav om frihet for den opportunistiske strømninga i den europeiske arbeiderbevegelsen. Den økonomistiske strømninga i Russland på Lenins tid gikk hand i hand med den

klassiske reformismen, bernsteinismen.

Økonomisme er knefall for spontaniteten. »Spontaniteten» på våre breddegrader idag er reformisme og sosialdemokrati. Det er flere grunner til at det er sånn. Men etter mi mening er det i hvert fall den veien partiet spontant dras idag. Og jo sterkere de økonomistiske trekka i partiet, jo mindre motstandsdyktig er vi mot reformisme, sosialdemokrati og revisjonisme.

Økonomismen legger partiet åpent for borgerlig innflytelse. Men *hva slags former* denne innflytelsen tar, er ikke uavhengig av hva slags politiske krefter som virker på og i partiet. Her er en nødt til å se på virkeligheta i og rundt partiet (som hos dere er avspist med en kort parentes). Hva som er tilfelle, kan ikke avgjøres reint »åndelig», ved å studere prinsipp-programmet.

Det gamle DS kom her til at det at høyre-opportunisme er hovedfaren i partiet, nå først og fremst betyr at faren for sosialdemokratisk påvirkning og at vi sklir over i sosialdemokratiske posisjoner, er den viktigste truselen mot partiets eksistens som kommunistisk parti. Dette synet er det argumentert for i beretninga til distriktsmøtet.

En hovedkritikk av DS arbeid har dreid seg om dårlig grep om den politiske kampen i Oslo-partiet. Denne kritikken sa det avtroppende DS seg enig i, den ble støtta av distriktsmøtet, og jeg er sjøl enig i den. Det er ingen tvil om at denne kritikken må få stor innvirkning på arbeidet til det nye DS. Samtidig har det avtroppende DS forsvart den politikken det har ført for å bygge over splittelsen av Oslo-partiet fra partikampens dager, som den seinere tida er blitt snakka om som »forsoningslinja til DS», og som laget tydeligvis har fått fullstendig om bakfoten.

Dere skriver:

»DS forsvaret forsoningslinja. Det ville være riktig hvis den hadde strukket seg

over en kortere periode og hatt en spesiell målsetting: og nå fram til en nye enhet på et nytt grunnlag, ut fra formelen »enhet-kritikk-enhet». Å bare »forene alle som vil arbeide for partiet...» uten å slå fast på hvilket grunnlag - og tillate alle retninger uten å føre kamp - er feil... For å presisere til slutt: Det var riktig i en kortere periode å søke enhet med alle som ville jobbe for partiet, men det var bare begynnelsen, så måtte kampen komme...»

For det første: Dere sier her at DS har gått inn for å »forene alle som vil arbeide for partiet...». Dette er ikke det vi har sagt. Det vi har sagt, er at vi har sett det som riktig å jobbe for å forene alle som har ment at partiet er i hovedsak bra, uansett hva de måtte ha ment om utfallet av landsmøtet. Og vi har sagt at vi har ikke spurt etter hvor folk sto i partikampens dager, men hvem som mener partiet er verdt å slåss for. Det er det vi har gått inn for.

For det andre. Det stemmer ikke at vi har gått inn for å forene alle mulige folk »uten å slå fast på vilket grunnlag». Vi har hatt denne holdninga til dette. Folk kan godt være uenig i landsmøtets vedtak. De kan ha mistillit til partiledelsen. Det som må godtas av alle, er *at vedtak er fatta og er bindende for partiet, og at en ny ledelse er valgt og har den mydnigheta vedtektene tillegger partiledelsen*. Det er det minimumsgrunnlaget vi har jobba for å holde folk innafor på.

For det tredje: Det er også feilaktig at DS har gått inn for å »tillate alle retninger i partiet». Dere sier også at »etter oppgjøret med eks-DS-formanen ble det i praksis slutta borgfred med høyre».

Behandlinga av kritikken av eks-DS-formannen ble konkludert på landsmøtet. Etter landsmøtet gikk DS inn for ei avklaring i Oslo-partiet. For å si etere fra noe av det som ble sagt fra DS på den tida:

»En del partikamerater har sagt at de

vil vurdere medlemsskapet sitt i lys av vedtaka og valga på DM og LM... Ei sak er her om en etter LM er grunnleggende uenig i det partiet står for og ikke lenger ser noen hensikt i å jobbe for partiet. Ei anna sak er kamerater som ikke har fått det utfallet av LM som de hadde ønska, men som mener at helheten i partiets politikk er bra, og at det partiet står for er riktig. Sånne kamerater bør oppfordres til å fortsette i partiet, sjøl om de mener en del av vedtaka har gått dem imot.» (Referert fra innledning holdt på formannskonferanser i Oslo-partiet februar -82.)

Det er sjølsagt mulig at denne holdninga har gått laget hus forbi. Men kan det ha gått dere hus forbi at Oslo-partiet *faktisk gikk gjennom en splittelse* i tida etter landsmøtet?

For det fjerde: Dere mener det hadde vært vel og bra å søke enhet i partiet for en kortere periode, nærmest av parti-taktiske grunner. Det er jeg uenig i. Jeg mener den holdninga DS har hatt, har vært ei prinsippielt riktig holdning. Dere skriver: »Det var riktig i en periode å søke enhet med alle som ville jobbe for partiet, men... så måtte kampen komme.» Viss meninga her er . . . avvikle den politiske kampen i partiet i en periode rett etter landsmøtet, av taktiske grunner, for å holde en del folk innafør, så er jeg uenig i det og. Det at partikampen faktisk havna

i ei bakevje etter landsmøtet, var ikke »riktig». Det var til stor skade for enheten i partiet. Denne oppfatninga deres er feilaktig, både prinsippielt og parti-taktisk, etter mi mening.

For det femte: Etter det dere mener, var det altså riktig å søke enhet i partiet, men bare for »en kortere periode». Det motsatte av å forene seg med folk er Er det det dere mener. Tåler vi ikke de uenighetene vi nå har innafør partiet? Er ikke partiet lite nok? Er det som trengs nå ei kampanje for å rydde partiet for høyre-elementer?

Og til slutt: Vilken kamp var det som »måtte komme»? Viss dere mener kamp mot feilaktige standpunkter, så er det ingen uenighet. Men det virker som om dere mener noe annet, nemlig den kampen som en etter deres oppfatning riktig renonserte på å ta rett etter landsmøtet. Er det sånn at det er kampen mot den gamle opposisjonen, som under partikampens dager stilte seg kritisk til partiledelsen, det er snakk om? Det virker sånn. I så fall er dette etter mi mening akkurat like meningsløst som »UPSTART»s og en del andre gamle opposisjonsfols pukking på at denne opposisjonen lever i beste velgående. Men i alle fall: Vilke deler av partiet må det nå tas kamp mot? Og på vilket grunnlag?

DS-formann.